

Ojczysty - dodaj do ulubionych / Ciekawostki językowe

WIERSZ TROCHEICZNY

O J C Z Y S T Y – D O D A J
D O U L U B I O N Y C H

Wiersz trocheiczny to wiersz bazujący na stopie o nazwie TROCHEJ. TROCHEJ to stopa dwusylabowa o układzie przeciwnym do jambu, czyli: sylaba akcentowana—sylaba nieakcentowana [Sa]. Taki układ jest typowy dla większości polskich słów dwusylabowych, a więc wiersze trocheiczne świetnie się sprawdzają w naszym środowisku językowym. Warto zwrócić uwagę na różnicę pomiędzy STOPĄ a ZESTROJEM AKCENTOWYM: stopa to ‘jednostka rytmiczna o ustalonym układzie sylab nieakcentowanych i akcentowanych’, a ZESTRÓJ AKCENTOWY to najmniejszy obdarzony sensem odcinek, jaki – mówiąc – możemy wydzielić w wypowiedzi. Wers „Całkiem blisko, niedaleko” ma cztery stopy – trocheje – i trzy zestroje akcentowe: dwa dwusylabowe (całkiem, blisko) i jeden czterosylabowy (niedaleko). Poniżej przedstawiamy Wam początek bajki o chomiczku, napisanej czterostopowcem trocheicznym przeplatany z dwustopowcem trocheicznym.

Całkiem blisko, niedaleko,
w tym pokoju
żył chomiczek po cichutku
i w spokoju.

Rankiem nosek swój wysuwał
z małej budki,
robił siusiu, spijał mleczko,
sprzątał bobki.

Nie wychodził potem więcej
do wieczora,
spał, czekając, aż nadejdzie
jego pora.